

lady. To by se nemělo díti. Státní vlajka má být udržována v největší čistotě a měli by na to zejména přednostové (velitelé) dotčených budov co nejpřísněji dbáti.

Desátého výročí ústavní listiny bylo vzpomenuo slavnostním způsobem za přítomnosti presidenta republiky dne 28. února t. r. Význam, jaký má ústavní listina pro stát, této oslavy zajisté plně zasluhuje; bylo by si vřele přátí, aby vždy ústavní předpisy zůstaly všem občanům pevnou záštitou a něčím, čeho nutno vždy a všude úzkostlivě dbáti. Vždyť tu jde o sám základ veškerého státního života. Pak bude republika opravdu tím, čím býtí má, a budou také občané její pravými republikány. To bude také největší, nejradostnější a trvalou oslavou ústavní listiny. Nechceme při 10. výročí jejím kaliti slavnostní náladu zjišťováním, byly-li opravdu všechny předpisy ústavní listiny vždy a všude úzkostlivě zachovávány (srv. § 22, odst. 1. a 2.), ale nadějeme se, že čím delší čas uplyne, tím stane se všeobecnějším přesvědčení, že nejlepší oslavou a nejbezpečnější zárukou svobody je a zůstane plnění zákonů.

Učte se německy. V minulých dnech četli jsme v denních listech stížnost na to, že v jednom německém městě naší republiky jsou vedoucí místa úřadů obsazována postupně Němci. Nevíme, proč se tak stalo, ale zajisté sotva proto, že by byla dávána Němcům přednost před stejně kvalifikovanými žadateli Čechy. Patrně, jak bývá, nebylo asi českých žadatelů. Nechce se jim »do Němec« z různých důvodů, někdy vážných, jindy nicotných. To je nyní, kdy je ještě dosti českých úředníků, kteří umí dobře německy. Jak bude však za nějakou dobu? Náš právnický dorost pěstuje sice cizí jazyky — což nutno schvalovati — ale nejmenší péči věnuje právě jazyku německému, jenž je nám — toho si nezapírejme — nejpotřebnější a jemuž by se nejsnáze a nejdokonaleji mohl naučiti. Ale bylo by třeba ovšem opustiti Prahu anebo jiné větší české město. Než by náš mladý právník tuto »oběť« přinesl, opustí raději státní službu vůbec. A následek? Za nějakou dobu nebudeme mítí v úřadech Čechy znalé dokonale němčiny a všechna místa, na nichž je znalosti tohoto jazyka nutně zapotřebí, budou obsazována Němci, kteří se v našem státě češtině učí a naučí. Je v tom velké nebezpečí, jemuž by bylo třeba už nyní vhodně čeliti. Nejúčinnějším prostředkem k jeho zažehnutí ovšem bude, když naši mladí lidé vezmou si opravdu k srdci naši výzvu: Učte se německy!

Cestovní stipendia: Ministerstvo spravedlnosti vypisuje pro rok 1930 šest cestovních podpor pro soudce, státní zástupce a kancelářské úředníky. Podpora, jež obnáší 3000 Kč na nejméně